

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר		קדושין-האומר									
מימרא											
סה.	◊	!									הכא במאי עסקינן - בשאין שם אלא גדולה וקטנה והכי נמי מסתברא, דאם איתא דאיכא ליתנייה.
סה.	◊	ז									ולטעמין, אמצעית שבכת ראשונה דודאי ספיקא ואסירא ליה, מי קתני לה?
סה.	◊	!									הכי השתא, התם תנא קטנה דידה לאיסורא, והוא הדין להך דקשישא מינה, הכא אם איתא דאיכא ניתנייה.
סה.	◊	ז									הא פסח דכי כת אחת דמי, ופליגין
סה.		!									התם בלישנא דעלמא קמפילגי
סה.	◊	!	■	■	◆						עד פני הפסח - עד קמי פיסחא
סה.	◊	!	■	■	◆						עד דמיפני פיסחא.
סה.	■										האומר לאשה קדשתך, והיא אומרת לא קדשתי - הוא אסור בקרובותיה, והיא מותרת בקרוביו.
סה.	■										היא אומרת קדשתי, והוא אומר לא קדשתיך - הוא מותר בקרובותיה, והיא אסורה בקרוביו.
סה.	■										קדשתיך, והיא אומרת לא קדשת אלא בתי - הוא אסור בקרובות גדולה וגדולה מותרת בקרוביו, הוא מותר בקרובות קטנה וקטנה מותרת בקרוביו.
סה.	■										קדשתי את בתך, והיא אומרת לא קדשת אלא אותי - הוא אסור בקרובות קטנה וקטנה מותרת בקרוביו, הוא מותר בקרובות גדולה וגדולה אסורה בקרוביו.
סה.	■										האומר לאשה קדשתיך וכו'.
סה.	◊	■									וצריכא דאי אשמעינן גביה ידידה, משום דגברא לא איכפת ליה ומיקרי אמר, אבל אייה - אימא אי לאו דקים לה בדיבורה לא הות אמרה, וליתסר איהו בקרובותיה, קמ"ל.
סה.	<	■									קדשתיך והיא אומרת וכו'.
סה.		ז									הא תו למה לי?
סה.		!									איצטריך, ס"ד אמינא, מדאורייתא הימניה רחמנא לאב, מדרבנן הימנוה לדידה, ותיסר ברתה בדיבורה, קא משמע לן.
סה.	<	■									קדשתי את בתך וכו'.
סה.		ז									הא תו למה לי?
סה.	◊	!									אידי דתנא הא, תנא נמי הא.
סה.	◊	■	■	◆							כופין
סה.	◊	■	■	◆							שמואל:
סה.		^									אהיאי?
סה.		!									אילימא ארישא
סה.		ז									לאו כופין איכא ולא מבקשין איכא
סה.		!									אלא אסיפא
סה.		ז									בשלמא מבקשין לחיי, אלא כופין אמאי? אמר: לא ניהא לי דאיתסר בקריבה
סה.	◊	!									אלא שמעתתא אהדדי איתמר:
סה.	◊	!	■								מבקשין ממנו ליתן גט
סה.	◊	!	■								אם נתן גט מעצמו, כופין אותו ליתן כתובה.
סה.			■								איתמר נמי: אמר רב אחא בר אדא אמר רב, ואמרי לה אמר רב אחא בר אדא אמר רב המנונא
סה.		ז									תרת?
סה.		!									ה"ק: מבקשין ממנו ליתן גט, ואם נתן מעצמו, כופין אותו ליתן כתובה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	קדושין-האומר	מימרא									
ר' יהודה:	המקדש בעד אחד - אין חוששין לקידושיו.	◇	■								סה.
בעו מיניה מרב יהודה:	שניהם מודים, מאי?			^							סה.
	אין ולא ורפיא בידיה.			O							סה.
איתמר, אמר רב נחמן אמר שמואל:	המקדש בעד אחד - אין חוששין לקידושיו, ואפי' שניהם מודים.	◇	■								סה.
איתיביה רבא לרב נחמן:	האומר לאשה קדשתך, והיא אומרת לא קדשתני - הוא אסור בקרובותיה, והיא מותרת בקרוביו	◇	ז								סה.
	אי דאיכא עדים, אמאי מותרת בקרוביו? ואי דליכא עדים, אמאי אסור בקרובותיה? אלא לאו בעד אחד			ז							סה.
	הכא במאי עסקינן - כגון דאמר לה קידשתך בפני פלוני ופלוני, והלכו להם למדינת הים.	◇		!							סה.
איתיביה: [בית שמאי]	המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, ב"ש אומרים: אינה צריכה הימנו גט שני	◇	ז	■	◆						סה.
בית הלל:	צריכה הימנו גט שני	◇	ז	■	◆						סה.
	היכי דמי?			^		ז					סה.
	אי דאיכא עדים			!		ז					סה.
	מאי טעמייהו דב"ש?		ז			ז					סה.
	ואי דליכא עדים			!		ז					סה.
	מאי טעמייהו דבית הלל?		ז			ז					סה.
	אלא לאו בעד אחד	◇		!		ז					סה.
	וליתעמיך, אימא סיפא:	◇		ז							סה.
[סיפא]	ומודים, בנתגרשה מן האירוסין - שאין צריכה הימנו גט שני, מפני שאין לבו גס בה	◇	ז	■							סה.
	ואי סלקא דעתך עד אחד מהימן, מה לי מן האירוסין מה לי מן הנשואין			ז							סה.
	אלא הכא במאי עסקינן - כגון דאיכא עדי יחוד וליכא עדי ביאה	◇		!							סה.
בית שמאי סברי:	לא אמרינן הן הן עדי יחוד הן הן עדי ביאה	◇	!	■	◆						סה.
בית הלל סברי:	אמרינן הן הן עדי יחוד הן הן עדי ביאה	◇	!	■	◆						סה.
[ב"ה וב"ש]	ומודים ודאי בנתגרשה מן האירוסין, דלא אמרינן הן הן עדי יחוד הן הן עדי ביאה, מפני שאין לבו גס בה.	◇	!	■							סה.
רב יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב:	המקדש בעד אחד - אין חוששין לקידושיו, ואפילו שניהם מודים.	◇	■	◆							סה.
רבה בר רב הונא:	המקדש בעד אחד - בי דינא רבה אמרי: אין חוששין לקידושיו.		■	◆							סה.
	מאן בי דינא רבה?			^							סה.
	רב.			!							סה.
איכא דאמרי, אמר רבה בר רב הונא אמר רב:	המקדש בעד אחד - בי דינא רבה אמרי: אין חוששין לקידושיו.		■								סה.
	מאן בי דינא רבה?			^							סה.
	רבי.			!							סה.
מתבי רב אחדיבי בר אמי:	שנים שבאו ממדינת הים ואשה עמהם וחבילה עמהם, זה אומר זו אשתי וזה עבדי וזו חבילתי, וזה אומר זו אשתי וזה עבדי וזו חבילתי, ואשה אומרת אלו שני עבדי וחבילה שלי - צריכה שני גיטין, וגובה כתובתה מן החבילה	◇	ז	■							סה.
	היכי דמי?			^		ז					סה.
	אי דאית ליה סהדי להאי ואית ליה סהדי להאי			!		ז					סה.
	מי מצי אמרה אלו שני עבדי וחבילה שלי?			ז		ז					סה.
	אלא לאו בעד אחד	◇		!		ז					סה.
	ותסברא? עד אחד בהכחשה מי מהימן?			ז							סה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

קדושין-האומר		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אלא למישרי לעלמא - דכ"ע לא פליגי דשרי, והכא הכי קאמר: צריכה שני גיטין כדי לגבות כתובתה מן החבילה, ור' מאיר היא									!	■	◇
מטלטלי משתעבדי לכתובה.	דאמר: [רבי מאיר]								!		◇
מאי הוי עלה?								^			
אין חוששין לקידושין	רב כהנא:								!	◆	◇
חוששין לקדושין.	רב פפא:								!	◆	◇
מאי דעתך? דילפת דבר דבר מממון, אי מה להלן הודאת בעל דין כמאה עדים דמי, אף כאן הודאת בעל דין כמאה עדים דמי	רב אשי לרב כהנא:								♣		◇
התם לא קא חייב לאחרני, הכא קא חייב לאחרני.	א"ל: [רב כהנא]								!		◇
מר זוטרא ורב אדא סבא בני דרב מרי בר איסור פליגי ניכסייהו בהדי הדדי, אתו לקמיה דרב אשי, אמרו ליה: (דברים יט) על פי שני עדים אמר רחמנא, דאי בעי למיהדר לא מצי הדרי בהו, ואנן לא הדרי, או דלמא לא מקיימא מלתא אלא בסהדי?	[מר זוטרא ורב אדא סבא]										◇ ^
לא איברו סהדי אלא לשקרי.	אמר להו: [רב אשי]								!		◇
אמר לו עד אחד אכלת חלב, והלה שותק - נאמן	אביי:									■	◇
אמר לו עד אחד אכלת חלב, והלה אומר לא אכלתי - פטור	ותנא תונא:									■	
טעמא דאמר לא, הא אישתיק מהימן.										■	
אמר לו עד אחד נטמאו טהרותיך, והלה שותק - נאמן	ואמר אביי:									■	◇
עד אחד אומר נטמאו, והלה אומר לא נטמאו - פטור	ותנא תונא:									■	
טעמא דאמר לא, הא אישתיק מהימן.										■	
אמר לו עד אחד שורף גרבע, והלה שותק - נאמן	ואמר אביי:									■	◇